

Ekonomický výskum a tvorba odborných prác

Prednáška I - Písanie v ekonómii

Matej Lorko

matej.lorko@euba.sk

www.lorko.sk

Odporúčaná literatúra:

- Dudenhefer, P. (2009). A guide to writing in Economics. EcoTeach Center and Department of Economics, Duke University.
- Neugeboren, R. H., & Jacobson, M. (2005). Writing Economics. Harvard University.
- Johnson, J. B., Reynolds, H. T., & Mycoff, J. D. (2015). Political science research methods. Cq Press.
- Friedman, S., Friedman, D., & Sunder, S. (1994). Experimental methods: A primer for economists. Cambridge University Press.

Písanie a ekonómia

- Čo má písanie spoločné s ekonómiou?
- Ekonómovia, rovnako alebo dokonca viac ako iní vedci a analytici, píšu.
- Články o ekonomii, najmä empirické články, pozostávajú hlavne z textu, nie z rovníc alebo tabuliek. Písanie je súčasťou ekonomie rovnako ako modely a dáta.
- Písanie je veľmi zložitý kognitívny proces. Je sofistikovaný, nepredvídateľný a časovo náročný.
- Aj keď môže byť písanie práce stresujúce, môže to byť tiež jedna z intelektuálne najzaujímavejších, najuspokojivejších a najnáročnejších úloh, ktoré študent podstúpi.

Písanie je premýšľanie

- Píšeme, aby sme sa dozvedeli, čo chceme povedať.
- Pre mnohých neskúsených autorov je písanie niečo, čo robíte, až keď prídete na to, čo chcete povedať. Študenti často vidia písanie ako poslednú aktivitu lineárneho procesu, ktorá sa realizuje po vykonaní výskumu a formulovaní nápadov.
- Ale v skutočnosti sú výskum, premýšľanie a písanie navzájom úzko prepojené. Začnite niečo písať - čokoľvek - skôr ako dokončíte výskum.
- Píšte ešte skôr, ako budete vedieť, čo chcete povedať. Často totiž pri písaní zistíme, čo skutočne chceme povedať a ako to povedať, alebo či to, čo sme považovali za brilantné a jasné argumenty, nie sú v skutočnosti iba zmätené a nesprávne formované myšlienky.

Písanie si vyžaduje čas

- Písanie práce - kvalitnej práce - si vyžaduje čas. Pod kvalitnou prácou si predstavujem text, ktorý napĺňa svoj potenciál, spĺňa očakávania, ktoré ste stanovili vy, pisateľ, a čo je najdôležitejšie, komunikuje so zamýšľaným čitateľom.
- Kvalitnú prácu, ktorá predstavuje to najlepšie, čo dokážete, nemôžete napísať za noc. Písanie práce je rekurzívny proces: jeden krok vpred, dva kroky späť. Určité kroky - návrh, výskum, revízia, náčrt atď. - sa opakujú a opätovne sa vracajú.
- Začnite čo najskôr. To znamená dnes.
- Vytvorte si zoznam možných tém. Zostavte bibliografiu kníh a článkov na vašu tému. Robte si poznámky - aby ste mali prehľad o svojich nápadoch, ale aj zdrojoch. Nespoliehajte sa na svoju pamäť!
- Sformulujte predbežnú hypotézu. Zapíšte si, čo o svojej téme viete a čo by ste chceli vedieť.
- Pochopte potrebu informácií. Informácie pochádzajú predovšetkým z dvoch zdrojov: premýšľania a výskumu. Ak neviete, čo máte napísať, dostatočne ste sa nad svojou témou nezamysleli alebo ju neskúmali - alebo oboje.

Tri hlavné časti akejkoľvek práce - úvod, jadro a záver

- V úvode by ste mali predstaviť svoju tému a uviesť účel práce.
- Jadro práce by mal byť najdlhšou časťou; je to miesto, kde naplníte očakávania a sľuby, ktoré ste dali v úvode.
- Jadro je miesto, kde robíte to, čo hovorí váš úvod, že urobíte. Ak vo vašom úvode prichádzate s nejakým tvrdením, jadro práce použijete na podporu tohto tvrdenia pomocou dôkazov.
- Záver je zvyčajne krátky. Zatiaľ čo úvod sa často končí predstavením vašej tézy, záver sa často vyjadrením tézy začína.
- V závere teda zopakujete a zdôrazníte svoje hlavné tvrdenia. Záver môžete tiež použiť na navrhnutie ďalších výskumov, na vyzvanie čitateľov k akcii alebo na upriamenie pozornosti na väčšie problémy.

Nájdenie vašej niky

- Väčšina výskumných projektov je rozšírením alebo doplnením „literatúry“, teda existujúceho množstva publikovaných článkov (a kníh) o konkrétnej téme.
- Či už ide o „zdokonalenie“ existujúceho modelu, použitie bohatších údajov alebo polozenie trochu inej otázky, väčšina výskumov v oblasti ekonómie pracuje na hranici existujúceho poznania.
- Keď sa ekonómovia hlbšie oboznamujú s literatúrou, začínajú chápať spôsoby, ako je možné vylepšiť alebo rozšíriť existujúce štúdie. Začnú si všímať príležitosti, ako „prispiet“ do literatúry.

Vytvorenie prehľadu literatúry

- Mnoho študentov začína s výskumom svojej témy tak, že prehľadávajú Google Scholar, alebo inú všeobecnú elektronickú databázu. Na tejto metóde nie je nič zlé, ak človek rozumie výskumu vo svojej oblasti ako celku.
- Kto sú vedúci vedci a aké sú popredné časopisy zaoberajúce sa touto témou? Čo boli dôležité otázky a problémy? Aké dôležité otázky je ešte stále potrebné vyriešiť? Akým smerom sa uberá výskum v tejto oblasti? Existuje dostatok údajov a modelov?
- Našťastie existujú zdroje, ktoré vám pomôžu odpovedať na tieto otázky. Existuje napríklad niekoľko ekonomických encyklopédií, ktoré obsahujú prehľady literatúry; načrtávajú tému z pohľadu ekonomického výskumu.
- Okrem definovania témy, prehľady literatúry často privedú čitateľov k dôležitým článkom a poukazujú na významné problémy, ktoré sa časom vyvinuli. Zvyčajne sa končia rozsiahlou bibliografiou.
- Najlepšou online databázou, ktorá sa zaoberá výlučne ekonómiou, je EconLit, čo je elektronická bibliografia Americkej ekonomickej asociácie. Navrhoval by som ju prehľadať predtým, ako sa pustíte do všeobecnejších databáz (napr. Google Scholar).

Vytváranie ekonomických argumentov

- Ekonomické argumenty používajú na vysvetlenie alebo pochopenie predmetného javu predpoklady, koncepty a teórie.
- Medzi predpoklady, koncepty, teórie, s ktorými ste sa už stretli, patria napríklad:
 - predpoklad, že ľudia reagujú na stimuly,
 - predpoklad racionality
 - zákon dopytu a ponuky
 - problém vzácnosti a nákladov obetovanej príležitosti
 - hraničné princípy
 - teória externalít
 - ...
- Ekonomické argumenty používajú na podporu hypotéz dôkazy. Ekonomovia preferujú:
 - dáta o tom, čo ľudia skutočne robia, a nie o tom, čo hovoria
 - veľké množstvo pozorovaní
 - náhodné vzorky

Štruktúra empirickej práce

- Empirická práca testuje model pomocou dát. Je to druh práce, ktorý typicky píše najväčšia skupina ekonómov - aplikovaní ekonómovia.
- Bez ohľadu na váš odbor, výskumná práca by mala mať štandardnú štruktúru:
 - Abstrakt: Stručné zhrnutie celého článku
 - Úvod: Položte zaujímavú otázku alebo problém a vysvetlite svoju motiváciu
 - Recenzia literatúry: Popíšte poznatky z literatúry relevantnej k vašej téme
 - Metódy / Dáta / Design: Popíšte spôsoby akými budete vyhodnocovať svoje otázky a popíšte svoje dáta
 - Hypotézy / Teoretické predpovede
 - Výsledky: Prezentujte a interpretujte svoje výsledky, aj pomocou grafov a tabuliek
 - Diskusia: Posúďte svoju metódu a prediskutujte dôsledky vašich zistení
 - Závery: Zhrňte, čo ste urobili, položte otázky pre ďalší výskum
 - Zoznam použitej literatúry

Písanie úvodu

- Ak existuje časť práce, ktorá autorom robí najväčšie problémy, je to úvod.
- Dobrý úvod poskytne čitateľovi kontext, rámec pre pochopenie informácií, ktoré uvádzate v jadre.
- Úvod by mal zvyčajne zodpovedať nasledujúce otázky:
 - Aký je účel článku? To znamená, čo článok „robí“?
 - Na akú dôležitú ekonomickú otázku sa snaží odpovedať alebo ktorú otázku sa snaží vysvetliť?
 - Aký je prínos článku a ako súvisí s predchádzajúcou literatúrou na túto tému?

Písanie úvodu

- Krok 1: Vytvorte si svoje výskumné teritórium. Predstavte svoju tému a vysvetlite, prečo je dôležitá. Prečo by nás to malo zaujímať? Na základe čoho je dôležitá pre ekonomiku alebo pre blahobyt človeka?
- Krok 2: Predstavte relevantnú literatúru. Umiestnite svoju vlastnú prácu do kontextu iných štúdií spôsobom, ktorý zvýrazní prínos vašej práce.
- Krok 3: Vytvorte si niku. Identifikujete medzeru, problém alebo nedostatok v súčasnej literatúre, ktorým sa vaša práca bude zaoberať.
- Krok 4: Obsadte niku. Uvedte účel vašej práce, čo bude „robiť“, aký bude jej prínos. Toto je priama reakcia na niku, ktorú ste identifikovali v kroku 3. V tomto kroku môžete tiež uviesť svoje hlavné zistenia.
- Poradie krokov v samotnom článku je možné poprehadzovať. Niektoré články napríklad začínajú krokom 4: „Tento článok bude. . .“

Písanie prehľadu literatúry

- Čo je to prehľad literatúry? Najprv mi dovoľte povedať, čo to nie je. Prehľad literatúry nie je séria odstavcov, z ktorých každý rekapituluje alebo sumarizuje nejaký článok alebo sériu článkov.
- Dobrý prehľad literatúry je záznamom o predchádzajúcich výskumoch, ale odstavce sú starostlivo zostavené tak, aby rozprávali konkrétny príbeh. Príbeh je zvyčajne tento: Tu je to, čo vedci v minulosti urobili v mojej oblasti; v tomto výskume je niečo neuspokojivé, neúplné alebo znepokojujúce - a ja to svojou prácou napravím.
- Účelom prehľadu literatúry je v istom zmysle vašu prácu predať - poukázať na jej pridanú hodnotu. Prečo by mal tento článok zaujať miesto medzi existujúcou literatúrou? Ako sa odlišuje od iných, podobných článkov? To sú otázky, na ktoré by ste mali v prehľade literatúry odpovedať.
- Prehľad literatúry by mal kriticky analyzovať a zorganizovať minulé výskumy. Váš článok by mal zasadiť do kontextu iných štúdií. Mal by tiež zdôrazniť prínos vašej štúdie. Zároveň tým poukáže na vašu hodnovernosť ako autora - ukazuje, že ste si splnili svoju “domácu úlohu”.
- Začnite komentármi k podstate výskumu ako celku. Bolo už uskutočnených veľa štúdií, alebo pomerne málo? Zameriavajú sa štúdie na metodológiu, dáta, alebo niečo iné? Sú existujúce štúdie väčšinou empirické, teoretické alebo aj aj? Zameriavajú sa na podobné otázky? Existuje v literatúre všeobecná zhoda v hlavných otázkach? Ktoré štúdie sú kľúčové? Kto sú najdôležitejší výskumníci?
- Odstavce začínajte vetou, ktorá ho uvedie do kontextu. Vysvetlite význam a nedostatky existujúcich štúdií. Budte v tom čo najjasnejší. Nenechávajte na svojom čitateľovi, aby si tieto informácie sám odvodil.

Popis dát

- Popis dát, modelov, metód a výsledkov je miesto, kde by ste mali pri písaní príspevku vlastne začať. Najskôr robíme empirickú prácu a potom napíšeme príbeh okolo vybraných tabuliek a grafov.
- Postupne rozširujeme článok smerom von v oboch smeroch - k úvodu a záveru. Tieto dve časti sú napísané ako posledné: je nemožné ich napísať, kým autor nevie, čo sa v článku nachádza.
- Analýze dát sa budeme viac venovať na nasledujúcich prednáškach. Zatiaľ je dôležité mať na pamäti, že v každom prípade musíte:
 - Identifikovať zdroj dát.
 - Popísať zdroj dát.
 - Uviesť silné a slabé stránky zdroja dát.
 - Vysvetliť všetky výpočty alebo úpravy dát, ktoré ste vykonali.

Popis modelu/metodológie

- Ekonomická analýza sa do veľkej miery zaoberá konštrukciou a testovaním modelov. Modely sú abstraktné, zjednodušené reprezentácie ekonomiky, funkcie rozhodovacieho procesu (napríklad funkcia úžitku) atď.; vyjadrujú sa kombináciou slov a matematiky.
- Ak článok prezentuje jednoduchú regresiu, modelom môže byť regresná funkcia.
- Opis modelu by sa mal začať slovne. Mali by ste tiež uviesť zdroj modelu. Skonštruovali ste si ho sami, alebo, ako je to bežnejšie, bol požičaný alebo upravený od niekoho iného?
- Mali by ste tiež definovať svoje premenné a popísať všetky predpoklady, ktoré vo svojom modeli uvažujete. Tiež vysvetliť intuíciu, ktorá za týmito predpokladmi stojí. Zápis modelov by mal buď (a) zodpovedať štandardnému zápisu v literatúre, alebo (b) byť veľmi samo-zrozumiteľný.
- Pri popisovaní svojho modelu uvádzate svoje predpoklady o ekonomických agentoch - aké majú k dispozícii informácie a ako s nimi pracujú? Na základe čoho sa rozhodujú? Kedy sa prijímajú tieto rozhodnutia - naraz alebo postupne? Aký je optimálny spôsob konania na základe okolností, ktoré predpokladáte?
- Modely často obsahujú konštanty alebo „parametre“, ktorých hodnoty je potrebné odhadnúť. Ako odhadnete parametre? Akú techniku použijete?

Reportovanie a interpretácia výsledkov

- Sekcia výsledkov je zvyčajne najdľhšou časťou empirického článku, testujúceho model voči dátam. Koľko výsledkov je potrebné uviesť? Menej je zvyčajne viac. Častou chybou, ktorú robia prakticky všetci začínajúci výskumníci (vrátane študentov), je zahrnutie každého výsledku každého testu, či regresie, ktorú spustili. Čitateľ sa však buď stratí, alebo nudí. Dobrým všeobecným pravidlom je zamerať sa na nasledovné:
- Aké sú odpovede na vaše výskumné otázky? Aký je vzťah medzi vašou závislou premennou a niekoľkými nezávislými premennými, ktoré ste sa rozhodli preskúmať? Zhoduje sa model s pozorovanými údajmi?
- Vo väčšine prípadov pri reportovaní výsledkov vašej analýzy súčasne odkážete čitateľa na tabuľku. Keď reportujete pomocou tabuľky, mali by ste ju v texte uviesť a zároveň identifikovať hlavné body v nej uvedené - body, ktoré najviac zodpovedajú na vašu výskumnú otázku. Tabuľka nemôže „hovoriť sama za seba“. Radšej by ste mali čitateľom výslovne ukázať dôležité skutočnosti, ktoré ste v dátach našli.
- Môžete tiež upozorniť na neintuitívne výsledky alebo výsledky, ktoré sú obzvlášť veľké alebo malé. Nemali by ste však komentovať alebo preformulovávať všetky informácie, ktoré tabuľka obsahuje. Naopak, očakáva sa, že svojich čitateľov upozorníte na „význam“ alebo vašu interpretáciu výsledkov. Čo si najviac želáte, aby si váš čitateľ odniesol?
- Pri písaní empirických výsledkov sa sústreďte iba na to, čo je dôležité, a buďte čo najjasnejší. Možno máte pocit, že sa opakujete a že čitateľa môže urážať, ako veľmi ho vediete cez svoje tabuľky a grafy, ale aby som parafrázoval Johna Kennetha Galbraitha, inteligentní aj hlúpi čitatelia ocenia vaše poukazovanie na veci priamo a jasne. Hlúpi čitatelia potrebujú pomoc a tí inteligentní sa potichu potešia, že vašu pomoc nepotrebovali!

Písanie diskusie

- Mnoho tém, ktoré zaujímajú ekonómov, má dosah na verejné politiky. Váš vlastný výskum môže obsahovať silné zistenia o účinkoch existujúcich alebo navrhovaných politik.
- Nemali by ste však písať v zmysle „toto by sa malo urobiť“ alebo „to sa nemá prijať“. Mali by ste sa vyhnúť hodnotovým úsudkom a radšej sa spoliehať na ekonomické fakty a analýzy. Aj keď ste dospeli k vlastným záverom o tom, ktorá politika je žiaduca, váš čitateľ by mal byť schopný zvážiť fakty a urobiť rozhodnutie sám za seba.
- V diskusii o vašich výsledkoch by ste mali poukázať aj na obmedzenia vášho výskumu, napríklad na relatívne malý počet pozorovaní alebo na jednoduchosť (obmedzenosť) funkcie, ktorú ste testovali. V bakalárskej/diplomovej práci sa také obmedzenia očakávajú.
- Vo všeobecnosti je lepšie ukázať vášmu vedúcemu, že rozumiete obmedzeniam svojej metódy, ako robiť rozsiahle tvrdenia, pre ktoré nemáte v dátach podporu. Môžete tiež navrhnúť otázky alebo alternatívne prístupy pre ďalší výskum.

Písanie záveru

- Rovnako, ako úvod, aj záver sa píše až po vypracovaní jadra článku. Závery sú v istým spôsobom prevrátenou verziou úvodov: zatiaľ čo v úvodoch sa zvyčajne dopracovávate k svojim tézám, v záveroch nimi obvykle začínate.
- Závery rekapitulujú to, čo už bolo v práci uvedené. Záver môžete použiť na preformulovanie svojej výskumnej otázky a na preformulovanie svojich hlavných zistení. Môžete diskutovať o dopadoch vašich výsledkov na verejnú politiku. Môžete určiť spôsoby, ako je možné vašu prácu rozšíriť alebo vylepšiť.
- Záver je vaša šanca zhrnúť vaše argumenty jasným a výstižným spôsobom, ktorý neopakuje iba doslovne, to, čo už bolo povedané. Je to tiež miesto, kde môžete navrhnúť ďalšie smery výskumu alebo širšie dôsledky témy a zistenia, ktoré ste nemali priestor preskúmať.
- Záver pomáha odpovedať na otázku: „No a čo?“ Teda, prečo by vaša práca mala čitateľov zaujímať? Prečo by mali považovať vašu tému za dôležitú?
- Je dobrým zvykom prečítať si váš úvod a váš záver hneď za sebou. Mali by byť vo vzájomnom súlade: téza alebo otázka, ktorú uvediete vo svojom úvode, by mala byť tou, ktorú uvediete vo svojom závere.
- Záver by však nemal byť iba zrkadlom úvodu. Zatiaľ čo úvod hovorí o obsahu práce, záver by mal hovoriť skôr o otázkach mierne presahujúcich rámec práce. Inými slovami, popri spätnom pohľade na prácu by sa mal záver pozerať aj dopredu.

Písanie abstraktu

- Väčšina ekonomických článkov obsahuje abstrakty, jedno-odstavcovú kondenzáciu hlavných bodov daného článku.
- Abstrakty sú krátke - zvyčajne okolo 150 slov, maximálne 250.
- Obsah abstraktu sa môže líšiť, ale často sa v ňom uvádza, čo práca skúma, aké používa dáta a metodiku a aké sú hlavné zistenia.
- To, čo sa do abstraktu rozhodnete vložiť, by malo závisieť od prínosu vašej práce. Keby ste ju mali okomentovať iba 150 slovami, čo by ste povedali?
- Obsah abstraktu teda závisí od vašej interpretácie dôležitých alebo zaujímavých bodov článku a jeho prínosu, alebo od toho, čo ho odlišuje od ostatných článkov.

Citácie a referencie

- Citovanie zdrojov, ktoré používate pri písaní práce, je otázkou čestnosti, dôveryhodnosti a zdvorilosti. Keď svojmu čitateľovi naznačíte, že nejaký fakt alebo teória pochádza z iného zdroja, vyhnete sa nepravdivému dojmu, že je to vaše dielo.
- Získavate dôveryhodnosť tým, že svojim čitateľom ukážete, že ste vykonali dôkladný výskum. A správate sa zdvorilo tým, že svojich čitateľov informujete, kde nájdu informácie v prípade, že by si chceli o téme prečítať viac.
- Pri použití prebranej teórie alebo faktu uveďte zdroj priamo v texte vašej práce. Citácia v texte obsahuje meno autora (autorov) a rok vydania.
- Keď sa čitatelia chcú dozvedieť o zdroji viac - aký je jeho názov, kde bol publikovaný a pod. - pozerú sa na váš zoznam odkazov na konci vašej práce. Bibliografické informácie umožňujú čitateľom zdroj vystopovať.

Tipy a triky

Výber témy

- Vyberte si tému, ktorá vás zaujíma, ale v rámci ktorej sa stále môžete veľa naučiť. Nie príliš širokú, ani príliš náročnú. Mala by tiež zaujímať aj priemerného čitateľa.
- Keď už máte tému, začnite brainstormingom. Zapište si všetky možné odpovede na svoju výskumnú otázku. Zapište si všetky informácie, názory a otázky týkajúce sa vašej témy. Ak si veci zapíšete, na svoje nápady neskôr nezabudnete.
- Brainstorming vám pomôže odhaliť:
 - čo už viete
 - čo si myslíte, že viete
 - čo ešte potrebujete o svojej téme zistiť

Práca so zdrojmi

- Prvý kontakt so zdrojom by mal byť starostlivo zaznamenaný: mali by ste zdokumentovať zistenia a zapísať si celý bibliografický záznam (autori, titul, časopis, stránky atď.). Softvér (napr. Mendeley) môže byť veľmi užitočný.
- Vytvore si poznámky ku každému prečítanému článku. Mali by obsahovať hlavné body článku a všetky dôležité výsledky. Nezabudnite zreteľne označiť priame citácie pomocou úvodzoviek. Vyvarujte sa parafrázovania, pretože neskôr pre vás bude ťažké oddeliť pôvodné znenie od vlastného.
- Keď si urobíte dobré poznámky, budete mať po ruke všetky svoje referencie. Až budete prácu písať, nebudete musieť článok, alebo jeho časť (tabuľku, graf, odstavec...) znovu hľadať.
- Jasne si oddel'te svoje vlastné nápady a výsledky od tých, ktoré ste našli vo svojich zdrojoch. To vám pomôže vyhnúť sa plagiátorstvu, ku ktorému môže dôjsť neúmyselne, keď sa vaše vlastné nápady budú miešať s tým, čo ste sa „naučili“ od ostatných. Nepriznané použitie slov alebo myšlienok iného autora je plagiátorstvo, či už je to zámer alebo nie.

Účel práce

- Informačný účel.
 - Cieľom je vysvetliť možné odpovede na vašu otázku a poskytnúť čitateľom nové informácie o vašej téme. Nevtláčate čitateľom svoj pohľad, ale snažíte sa rozšíriť ich obzory.
- Analytický účel.
 - Cieľom je vysvetliť a vyhodnotiť možné odpovede na vašu otázku a zvoliť najlepšiu odpoveď (odpovede) na základe vašich vlastných kritérií.
- Presvedčací účel.
 - Účelom je dosiahnuť, aby vaši čitatelia prijali vašu odpoveď na otázku. Vyberiete si jednu odpoveď na svoju otázku, podporíte ju pomocou dôkazov a pokúsite sa zmeniť pohľad čitateľov na danú tému.

Háčik

- Na začiatku úvodu nezabudnite uviesť háčik.
- Mali by ste pritiahnúť čitateľa a prinútiť ho, aby si prečítal zvyšok práce.
- Nepoužívajte príliš veľa faktov bez toho, aby ste predložili názor alebo analýzu.
- Neopakujte podobné názory. Vaše publikum si všimne, že nehovoríte nič nové alebo čerstvé.
- Pri definovaní pojmov sa neodkazujte na slovník. Zároveň ale nezačínajte článok slovníkovou definíciou, ako napríklad: „Websterov slovník definuje „radosť“ ako „veľké potešenie alebo šťastie.“ Takýto prístup k úvodu je klišé.

Ako písať zrozumiteľne?

- Cieľom vašej práce nie je používať šikovné frázy, držať čitateľa v napätí alebo vytvárať viacvrstvové nuansy, ale skôr dosiahnuť zrozumiteľnosť.
- Dobré ekonomické články sa „nenapíšu“ bez času stráveného prípravou; nemôžete skrývať nedostatok výskumu, plánovania a revízií za starostlivo zostavenú prózu.
- Uvedte fakty motivujúce vašu otázku. Vysvetlite existujúce teórie. Jasne a jednoducho svoju otázku uveďte. Následne uveďte ďalšiu súvisiacu literatúru. Vysvetlite, ako sa snažia na otázku odpovedať ostatní výskumníci.
- Zrozumiteľný a jasný text sa ľahko číta, ale ťažko sa píše. Je k tomu potrebné značné úsilie a ochota prepracovávať a prepracovávať. Niekoľko ďalších tipov na dosiahnutie zrozumiteľnosti:
 - Použite aktívny tvar slovík
 - Využívajte v texte čo najmenej záporu
 - Vynechajte zbytočné slová
 - Spravidla sa držte jedného času
- Editujte, odstráňte, čo nie je potrebné, a neprestávajte revidovať, kým sa nedostanete k jednoduchému a efektívnemu spôsobu komunikácie.
- Z týchto tipov si nerobte starosti, keď budete písať prvú verziu. Pri príprave textu je cieľom dostať na papier kľúčové slová a nápady, bez obáv z toho, či sú správne, elegantné alebo presné. Tieto zásady používajte až neskôr. Ak máte v práci pasáž, s ktorou máte vy alebo vaši čitatelia problémy, potom vám môže jeden alebo viac z horeuvedených tipov pomôcť.

Ľahko čitateľný text

- Napíšte svoju prácu tak, aby bolo jednoduché si ju v rýchlosti “prebehnúť”. Vaši čitatelia sú väčšinou zaneprázdnení a netrpezliví. Je dosť nepravdepodobné, že si čitateľ niekedy prečíta celý článok od začiatku do konca.
- Explicitne popíšte to, čo sa snažíte dosiahnuť. Táto práca skúma... načrtáva ... vyhodnocuje ... demonštruje ... argumentuje... zameriava sa na a pokúša sa zistiť ... ustanoviť ... objasniť ... ukázať ... posúdiť ... dokázať ...
- Každý odstavec by mal
 - Mať svoju jasnú tému
 - Poskytovať konkrétne dôkazy, fakty, alebo príklady
 - Mať hladké prechody medzi vetami a do/z ďalších odstavcov
 - Mať záverečnú vetu, ktorá obsah odstavca smeruje späť k hlavnej téme práce
- Požiadajte niekoho, kto sa vo vašom odbore nevyzná, aby si vašu prácu prečítal - takýmto spôsobom veľmi rýchlo identifikujete nezrozumiteľné a ťažko pochopiteľné miesta.

Jasné vyjadrovanie sa

- Snažte sa, aby podmet a prísudok (sloveso) boli k sebe čo najbližšie. Vyjadrujte kľúčové činnosti ako slovesá - to môže znieť očividne, ale autori v textoch často „schovávajú“ kľúčové činnosti v abstraktných podstatných menách (nominalizáciách) - teda v tvaroch slov, ktoré môžu byť aj slovesami.
- Začnite vety „starými“ informáciami. Jasný text je taký, ktorý plynie. Najlepším spôsobom, ako vytvoriť plynulosť, je začínať vety starými informáciami. Staré informácie sú informácie - mená, slová, frázy a ich ekvivalenty - s ktorými sa váš čitateľ už stretol alebo ich môže intuitívne očakávať; sú to informácie, ktoré sa vracajú k niečomu už uvedenému.
- Končite vety novými informáciami. Rovnako ako je rozumné začínať vety starými informáciami, je rozumné ich zakončovať novými informáciami. Nové informácie sú informácie, s ktorými sa váš čitateľ zatiaľ nestretol alebo ich nemohol predvídať. Vo všeobecnosti sú v každej vete najdôležitejšie nové informácie; mal by sa im preto dodať najväčší dôraz. Miesto najvyššieho dôrazu vo vete je na jej konci.
- Urobte z podmetov svojich viet osobu, miesto alebo vec, o ktorej veta naozaj je.
 - 1. Gary Becker získal v roku 1992 Nobelovu cenu za ekonómiu.
 - 2. Nobelova cena za ekonómiu z roku 1992 bola udelená Garymu Beckerovi.
 - 3. V roku 1992 získal Gary Becker Nobelovu cenu za ekonómiu.
- Keby som písal životopis Garyho Beckera, veta 1 by bola najlepšia. Keby som písal príbeh o Nobelových cenách udelených v roku 1992, bola by najlepšia veta 2. A ak by som sledoval udalosti z roku 1992, vybral by som si vetu 3.

Design tabuliek

- Tabuľky sú vynikajúce na prezentáciu veľkého množstva údajov v stručnej a ľahko čitateľnej podobe. Dobre navrhnutá tabuľka môže jasne komunikovať to, čo by inak mohlo zabrať niekoľko odstavcov.
- Hlavné časti tabuľky sú nasledujúce:
 - Číslo tabuľky. Každá tabuľka by mala mať číslo, tabuľky by mali byť v celom dokumente očíslované postupne.
 - Názov. Názov by mal byť stručný, ale popisný. Nemala by to byť úplná veta, ale súhrn slov, ktoré označujú predmet tabuľky.
 - Hlavičky stĺpcov. Každý stĺpec by mal mať hlavičku - slovo alebo frázu, ktorá identifikuje dáta v ňom obsiahnuté.
 - Identifikácia riadku - stĺpec úplne vľavo v tabuľke.
 - Poznámky pod čiarou a tiež poznámka k zdroju - tá identifikuje buď zdroj údajov použitých v tabuľke, alebo ak bola tabuľka reprodukováná bez zmeny zo zverejneného diela, tak samotné publikované dielo.
- Mriežka - teda čiary, ktoré tabuľku vizuálne rozdeľujú na časti. Vo všeobecnosti by sa mali používať iba horizontálne čiary. V niektorých prípadoch môžu byť potrebné aj vertikálne, ale súčasné publikačné normy vyžadujú, aby ste sa im pokiaľ možno vyhli.
- Nie všetky údaje je potrebné uviesť v tabuľke. Dobrým pravidlom je, že tabuľka by mala obsahovať minimálne dva stĺpce a najmenej šesť buniek s informáciami: dva stĺpce a tri riadky alebo tri stĺpce a dva riadky. (Poznámka: stĺpec úplne naľavo sa na tento účel nepočíta.)
- Poznámky k vašej tabuľke by mali byť dostatočne rozsiahle, aby čitateľ nemusel pozeráť späť na text, na to aby pochopil, čo tabuľka prezentuje. Nerobte si starosti s opakovaním sa v texte a poznámkach. Mali by ste uviesť celkovo dostatok informácií, aby iný výskumník mohol vaše výsledky replikovať. Pre veľmi podrobné projekty to môže vyžadovať prílohu.

Písanie o číslach

- Ekonomické písanie zahŕňa aj čísla.
- Vytvorte kontext. Nestačí reportovať, že milión tínedžerov opustilo v roku 2006 strednú školu. Ako je to v porovnaní s počtom v iných rokoch? Ako je to v porovnaní s celkovou populáciou študentov stredných škôl? Aké ďalšie kontexty môžu byť potrebné na úplné pochopenie čísla?
- Interpretujte. Keď píšete o svojich zisteniach, mali by ste robiť viac ako iba reportovať čísla. Mali by ste ich aj interpretovať. Čo znamenajú pre vašu prácu alebo výskumnú otázku?
- Používajte rozsahy, ktoré majú zmysel alebo sú ľahko pochopiteľné. Štátny dlh USA dosahuje viac ako dvanásť biliónov dolárov. Vo väčšine kontextov je toto číslo príliš veľké na to, aby ho niekto pochopil. Ale vyjadrením v prepočte na obyvateľa - takmer štyridsaťtisíc dolárov na osobu - je možné toto číslo pochopiť lepšie.
- Špecifikujte smer a veľkosť asociácie. Predpokladajme, že zistíte, že vzdelanie je korelované s účasťou na voľbách. Áno, ale akým smerom? Je pravdepodobnejšie, že ľudia budú voliť, keď bude stúpať ich vzdelanie? Alebo naopak? Podobne uveďte veľkosť asociácie. O koľko sa zvyšuje (alebo znižuje) pravdepodobnosť hlasovania, keď sa vzdelanie zvýši o určitú mieru?
- Sumár: Nezabudnite, že čísla nemôžu hovoriť samy za seba. Výrok ako „Priemerný Američan zarobil v roku 2007 38 500 dolárov“ sám o sebe vôbec nič neznamená. Čísla musia byť zasadené do kontextu, interpretované a vyjadrené v správnych jednotkách a veľkostiach.

Príklady

- Svoje tvrdenia určite podporte príkladmi.
- Príklady sú dôležité pre podporu vašich hypotéz, ale aj pre lepšie pochopenie textu.
- Ako príklad môžete uviesť štatistiku, citáty alebo príbehy.
- Ak použijete príklady z publikovaných zdrojov, nezabudnite uviesť na zdroj jasný odkaz.
- Pozor na zovšeobecňovanie.
- Zovšeobecnenia môžu spôsobiť nepresnosti. Použitie slov „vždy“, „všetci“, „každý“, „všetko“, „veľa“, „nikdy“, „nikto“, „žiadne“ môže vytvoriť nepresné tvrdenia alebo dokonca faktické chyby. Keď chcete napísať všeobecné tvrdenie, uistite sa, že je to pravda v KAŽDOM prípade.

Štyri otázky, na ktoré treba odpovedať v abstrakte

- Abstrakt je zhrnutie článku; vyjadruje jeho hlavné tvrdenia a zistenia.
- Otázky, na ktoré odpovedá abstrakt:
 - Prečo sme realizovali túto štúdiu?
 - Čo sme urobili a ako?
 - Čo sme zistili?
 - Čo naše zistenia znamenajú?